

Repertoriul jurisprudenței

Cauza C-275/12

**Samantha Elrick
împotriva
Bezirksregierung Köln**

(cerere de decizie preliminară formulată de Verwaltungsgericht Hannover)

„Cetățenia Uniunii — Articolele 20 TFUE și 21 TFUE — Dreptul de liberă circulație și de ședere — Resortisant al unui stat membru — Studii efectuate într-un alt stat membru — Ajutor pentru formare — Condiții — Durată a formării mai mare sau egală cu doi ani — Obținerea unei diplome profesionale”

Sumar – Hotărârea Curții (Camera a treia) din 24 octombrie 2013

1. *Cetățenia Uniunii — Dispozițiile tratatului — Domeniu de aplicare personal — Resortisant al unui stat membru care studiază într-un alt stat membru — Incluziune — Efect — Folosința drepturilor asociate statutului de cetățean al Uniunii Europene*

[art. 6 lit. (e) TFUE, art. 20 TFUE și 21 TFUE și art. 165 alin. (1) TFUE]

2. *Cetățenia Uniunii — Dreptul de liberă circulație și de liberă ședere pe teritoriul statelor membre — Ajutoare pentru formare acordate resortisanților naționali pentru studiile efectuate într-un alt stat membru — Acordare a ajutorului condiționată de durata de minimum doi ani a ciclului de studii pentru studiile efectuate într-un alt stat membru — Posibilă acordare a ajutorului pentru o formare cu o durată mai mică de doi ani în cazul studiilor efectuate în statul care oferă prestația — Inadmisibilitate — Justificare — Inexistență*

(art. 20 TFUE și 21 TFUE)

1. A se vedea textul deciziei.

(a se vedea punctele 18-24)

2. Articolele 20 TFUE și 21 TFUE trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări a unui stat membru care supune acordarea unui ajutor pentru formare, în vederea efectuării de către un resortisant național cu domiciliul în acest stat membru a unor studii în alt stat membru, condiției ca această formare să se finalizeze prin obținerea unei diplome profesionale echivalente celor acordate de un liceu profesional situat în statul care acordă ajutorul pentru formare după parcurgerea unui ciclu de studii de cel puțin doi ani, în timp ce persoanei interesate i s-ar fi acordat un ajutor pentru formare în considerarea situației sale speciale dacă ar fi ales să efectueze în acest din urmă stat membru o formare cu o durată mai mică de doi ani, echivalentă cu cea pe care intenționa să o urmeze în alt stat membru.

Astfel, această reglementare constituie o restricție în sensul articolului 21 TFUE, ținând cont de efectul pe care îl poate avea exercitarea acestei libertăți asupra dreptului la ajutorul pentru formare.

Or, o reglementare de natură să restrângă o libertate fundamentală garantată de tratat nu poate fi justificată din perspectiva dreptului Uniunii decât dacă este întemeiată pe considerații obiective de interes general independente de cetățenia persoanelor vizate și dacă este proporțională cu obiectivul urmărit în mod legitim de dreptul național.

În această privință, cerința duratei de doi ani nu are nicio legătură cu nivelul formării alese și nu are, așadar, legătură cu pretinsul obiectiv al reglementării menționate. Astfel, impunerea acestei condiții de durată pare incoerentă și nu poate fi considerată proporțională cu acest obiectiv.

(a se vedea punctele 28-30 și 32-34 și dispozitivul)